

tivt Skridt som obligatorisk, som ganske nødvendigt for vedkommende at opfylde, forinden han vil blive antagen som genindtraadt i Folkekirken, men jeg antager paa den anden Side, at det vilde være en for lempelig Maade at stille sig paa over for den paa-gældende, om man udelukkende ved hans Anmeldelse for vedkommende Præst vilde anse ham for genindtraadt i Folkekirken. — Jeg tror at kunne indskrænke mig til disse Bemærkninger som Svar paa den Forespørgsel, der er bleven rettet til mig. Jeg skal gentage, at saafremt jeg efter yderligere Overvejelse vedblivende maatte anse det for rigtigst at ordne Sagen administrativt, mener jeg, at den i en nær Fremtid maatte kunne bringes i Orden.

Forespørgeren (H. N. Hansen): Jeg burde i mine første Bemærkninger have udtalt, at naar man gif den Vej, som jeg nævnte, vilde Konsekvensen deraf være, at for Fremtiden maatte et Høgtæstebad ikke indgaas for den borgerlige Øvrighed, uden at vedkommende fremlagde Attest fra sin Sognepræst for, at han virkelig var udtraadt af Folkekirken. Deri er jeg altsaa ganske enig med den højtærede Minister, og jeg anser det for en ligefrem Følge af, hvad jeg for fremhævede, at man saa kom bort fra dette, at en lejlighedsvis Angivelse skulde være tilstræffelig. Jeg er altsaa enig med den højtærede Minister i, at en saadan Fordring for Fremtiden maatte opstilles, idet det altsaa vilde være betryggende i den Retning. Naar den ærede Minister mente, at en saadan Attest kunde maaske allerede nu fordres fra vedkommende Øvrigheds Side, tror jeg ikke, at dette er rigtigst. Jeg tror, at Skrivelser af 16de April 1859 er afgørende i saa Henseende, og at altsaa den borgerlige Øvrighed er uberettiget til at forlange en saadan Attestation fra Præsten eller fra en anden Autoritet for, at den vedkommende er udtraadt af Folkekirken. Dette anser jeg for afgjort for Øvrighedens Vedkommende. Noget andet er det, at den højtærede Minister maaske har Ret i at sige fra et vist Synspunkt set, at naar man i 1859 har ment at kunne ordne dette Spørgsmaal ved administrativ Afgørelse uden at gaa til Lovgivningen, saa maatte man vel nu i 1896 kunne gøre noget lignende. Deri kan jeg imidlertid ikke være enig med den højtærede Minister. Naar der nu gennem den administrative Afgørelse er skabt en Retstilstand, hvorunder Borgerne leve, anser jeg det for lidet sandsynligt — og derfor udtalte

jeg mig saa stærkt, som jeg gjorde, i mit første Foredrag — at Kirken nu ensidigt skulde kunne sige: Nu forandre vi dette saaledes, at for Fremtiden skal enhver, som vil ud af Folkekirken, melde sig paa den og den Maade hos Kirken. Set fra Kirkens Side kan den jo nok opstille de Fordringer, men netop her, hvor denne Udmeldelse griber ind i Forhold, som ikke vedrøre Kirken alene, vil jeg vedblivende tro, at man gør rettest i at sige, at for at saa dette til at gælde som Regel, maa der en Lov til. Dette beder jeg kun den højtærede Minister overveje ved den videre Behandling af Sagen fra hans Side, idet jeg i øvrigt talter ham for hans velvillige Tilsegn om, at han vedblivende vil have sin Opmærksomhed hændt paa dette vigtige Forholds Ordning.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forespørgslen.

Formanden: Jeg skal meddele, at jeg under Mødet ved Skrivelse fra Folketingets Formand har modtaget Forslag til Lov om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen i den Form, hvori det er vedtaget i Folketinget, med Anmodning om, at det maa blive Landstinget forelagt. Forelæggelsen sker herved. Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Jeg skal saa angive Dagsordenen for næste Møde, som vil blive afholdt Onsdagen den 18de November Kl. 1½. Dagsordenen vil da være:

- 1) Anden Behandling af:
Forslag til Lov om Tillæg til Postlov af 5te April 1888.
- 2) Første Behandling af:
Forslag til Lov om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen.

Mødet hævet Kl. 3. 5'.